

er for øvrigt sagt af den forrige Taler — have slaaet fast, at Bernerkonventionen og vort Forhold til Udlandet have ikke noget med dette Spørgsmaal at gøre. Man kan sige, at Forfatter- og Kunstnerretsloven nok henviser til Udlandet, men i dette Lovforslag findes angaaende Udlandet ikke nogen som helst virkelig Bestemmelse undtagen denne i § 15, at „Under Forudsætning af Gensidighed kunne Bestemmelserne i nærværende Lov ved kgl. Anordning helt eller delvis gøres anvendelige paa de af et andet Lands Undersaatter frembragte Fotografier, selv om disse ikke ere udgivne for første Gang her i Riget“. Det er det, der angaar Udlandet i denne Lov. Og dette andet Stykke af § 15 kunde jo meget vel blive staaende; vi ere fuldstændig berettigede til at træffe en saadan Bestemmelse for denne som for enhver anden Næringsvej uden Hensyn til Bernerkonventionen, idet der kun er udtalt Ønske om, at Formaliteten med Indførelse i Registret maa falde bort for udenlandske Kunstneres Vedkommende. Jeg er ikke nogen Ven af, at disse moderne Lovgivninger føres ud i den yderste Konsekvens. Jeg har været og vil vedblive at være en Ven af Loven om Forfatter- og Kunstnerret, men man begynder efter min Mening at komme ind paa en Vej, som gør Livet fattigere for den fattige og gør Livet kostbarere for hele Befolkningen. Der er jo snart ikke nogen som helst Ting, man er berettiget til at gøre i Henseende til udenlandske Forfatters og Kunstners Arbejde. Vi ende med at komme saa langt, at en Dreng ikke kan fløjte en Melodi paa Gaden af en eller anden Operette, uden at han kommer til at betale Afgift til den paagældende udenlandske Komponist. Der er virkelig ingen anden Logik; hvis man vil trække Grænserne ganske logisk ud, kommer man virkelig til Konsekvenser, som jeg mener, at hverken Kunstnere eller Forfattere skulde ønske, at man maatte komme til, fordi det viser, at den hele Lovgivning, draget ud i sine yderste Konsekvenser, fører til, hvad man maa kalde for meningsløst. Naar vi nu ere paa det hjemlige Omraade, Fotografernes Omraade, som jeg ønsker alt godt og al den Beskyttelse, de kunne have Krav paa i Lighed med andre Borgere i Landet, vil jeg meget gerne have slaaet fast, at vi i denne Sag ikke behøve at tage det Hensyn, vi maa tage, hver Gang Talen er om Forfatter- og Kunstnerret, nemlig vor Forpligtelse til som Stat af 1ste eller 2den Rang at følge med saa langt, som de falde

paa at gaa paa en eller anden Konference omkring i Europa. De Folk, som ere særlig interesserede i den størst mulige Beskyttelse, vedtage dette eller hint og indgaa med Andragende derom, som bliver forelagt for de lovgivende Forsamlinger, og saa faa de til sidst en ganske særegen Beskyttelse ud over alle andre Mennesker. Der er Folk, som arbejde aarevis, ogsaa paa aandeligt Arbejde, som ikke, naar de ere færdige dermed, have den fjerneste Beskyttelse for deres Arbejde, som enhver kan tage, men naar man skriver en Roman eller maler et Billede, faar man Beskyttelse, og det skal jeg ikke sige noget imod. Men man kan drive det saa langt, at det næsten ikke bliver muligt mere at leve i Landet for bar Beskyttelse.

Jeg har villet sige disse Ord til den højtærede Minister, for at han ikke skulde tro, at vi alle vare saa glade ved dette Forslag; vi ville dog gerne vide, om vi næste Gang der kommer en Anmodning fra en anden Klasse Medborgere, kunne gøre noget lignende eller gaa tilnærmelsesvis ligesaa langt som i denne Sag. Og det er ikke mindst den højtærede Ministers egne Bemærkninger til Lovforslaget, som bevirke Berettigelsen til at skelne mellem Kunst og fotografisk Virksomhed og at henføre denne under Haandværket; thi det er den efter vor Lovgivning, og det er den jo ikke i alle Lande. Efter vor nuværende Lovgivning er den det, og saa længe den er det og i alle Maader behandles saaledes, maa den højtærede Minister heller ikke fortænke os andre i, at vi gøre de Synspunkter gældende, som vi senere agte at gøre gældende for andre under Næringsloven hørende Næringsveje.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Jeg beklager jo, at det ærede Medlem (Bramsen), som nu satte sig, ser med saa megen Kritik paa dette lille Lovforslag; men jeg tror, at det ærede Medlem kom til at udtale noget, der ikke var fuldstændig korrekt. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det, man nu ved denne Lejlighed vil etablere, er noget ganske nyt; men det ærede Medlem rettede ganske vist sig selv kort efter ved at sige, at der jo dog allerede nu er Beskyttelse for Fotografer. Det er jo heller ikke noget ganske nyt, det er kun en Udvidelse af det, som gælder nu som Lov. — Og naar det ærede Medlem mente, at det i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag udtrykkeligt er udtalt, at man betragter Fotografering som Haandværk, saa er